

„Ellátta őket kenyérrel abban az esztendőben minden jószágukért.” 1Móz 47,17b

A héten két papír kergette egymást az íróasztalon. Amikor az egyiket kerestem, a másik jött elé, és fordítva. Az egyiken Ágoston keresztelésének részletei találhatók, a másikon Gubody László atyánkfia temetésének dolgai. A születés és a halál, az élet legszentebbnek megélt pontjai, ahol Isten előtt vagyunk. Ő az, aki életet ad és megszabja annak kereteit itt e földön; ő az, aki életben tart minket az ő gondoskodásával, ahogy az újkenyér ünnepe is üzeni, és őbenne találjuk meg az örök élet ajándékát, a mi hitünk megvallásával és megélésével.

A mai ígérés arra hívott, hogy elgondolkozzak azon, mi mindent adunk meg az életért, hogy mennyire fontos a számunkra? Bizony, az ember bármit megad az életért. Ez a belénk teremtett életösztönnek is köszönhető, hiszen Isten, aki az életet adja, annak kiteljesedését szeretné látni, így hát teremtményeibe mélyen el is helyezi az életre való törekvést. Amit lehet, megteszünk az életért egy betegség helyzetében, hogy az életünk biztosított legyen. Ha pedig a betevő falatról van szó, családunk eltartásáról, életben tartásáról, ez nem is kérdés. Így látjuk az egyiptomiak esetében is, akik az éhínség idején először a pénzüket, majd jószágukat, végül földjüket és magukat is eladják a fáraónak, aki az élelem fölött rendelkezik. Megtesznek mindent az életben maradásért.

Ebben kapnak segítséget is, és mi sem nélkülözhetjük ezeket. Isten akkor Józsefen keresztül adott lehetőséget, hogy a nép egyáltalán gabonához juthasson. Az árát meg kellett fizetni, de legalább volt élelem. József volt az, aki Isten üzenetét átadta, tanácsot adott, hogy készüljenek fel a nehéz időkre, és így életet mentett. A nép hálája tükröződik megszólalásában: 'Te mentetted meg életünket.' Az Isten gyermeke Isten eszközévé válik, hogy másokat az életre segítsen. Így bíz egymásra családtagot, barátokat, így rendeli egymás mellé a lelki testvéreket, hogy egymást az életre segítsük. És bizony nem csak testi értelemben!

Mert tovább is kell látnunk, ahogy az elején említettem, az élet túl mutat e földi kereteken, Isten élénk adja az örök élet lehetőségét, és erre hív. Az már nagy kérdés, hogy ez a fajta életösztön mennyire munkálkodik bennünk? Mennyire hajt minket Isten jelenlétébe, tudva azt, hogy önála nem csak a testünk van biztonságban, de a lelkünk számára is, egész valónk számára megelégitést kapunk.

Az Úr Jézus többször szól tanításában arról, hogy Isten országa valami olyan kincshez hasonló, amelyért az ember mindent megtesz, minden mást háttérbe szorít, mert rájön, hogy ennél nagyobb dolgot nem talál: ez az a mennyei életösztön, amikor a lelkünk megérzi azt, hogy Isten nélkül a halálban vagyunk. Aki erre a kincsre talál mindenét eladja – akár az egyiptomiak – és megszerzi azt, hogy életben maradjon. Számunkra maga Jézus az, aki ebben előttünk járt, maga Isten, aki mindent odaad, az életét is, hogy életet szerezzen nekünk. A kenyér és a bor ezen az asztalon Jézusnak erre az odaadására emlékeztet, és arra is, hogy mi hálából egészen odaadjuk magunkat az ő szolgálatára, követésére. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Emlékezés: szombaton délelőtt búcsúztunk el Gubody László Dénes atyánkfiától, aki 83 esztendőt élt e földi világban. A vigasztalás ígéje Lukács 17,20-21 versei alapján hangzott. Isten adjon reménységet a gyászban özvegyének, rokonságának és minden gyászolójának.

2. A mai napon részesült a keresztség sákramentumában Gecző István és Kása Róza Ilona második gyermeke, Ágoston István. Isten áldása legyen családi életükön! A mai napon úrvacsorai közösségben is lehattunk. Hála legyen Istennek azért, hogy újkenyér ünnepén megteríthettük az Úr asztalát.

3. E mai ünnepre hívtuk közénk azokat, akik a korábbi évtizedekben e templomban tettek konfirmáció fogadalmat. Szeretettel köszöntjük a velünk együtt ünneplő testvéreinket. Emlékezzünk meg ezekről az évfolyamokról:

70 évvel ezelőtt, 1955-ből (lp: Bogár János) Lázár Irma testvérünkről tudunk.

60 évvel ezelőtt, 1965-ben konfirmált Szucsán László, † Szucsán Imre, Kuna Jolán, Bóka Sándorné sz. Bedő Erzsébet, Szántó Eszter, Fuszko Imréné sz. Kiss Mária, Kovács Lászlóné sz. Nagy Ilona, Nagy Sándorné sz. Kovács Gizella, Tóth Edit, Horváth György és Horváth Györgyné testvéreink.

1975-ben nem volt konfirmáció a bejegyzések szerint.

40 évvel ezelőtt, 1985-ben (lp: Alföldy-Boruss Dezső) konfirmált Csicsák Andrea, Csögör Ilona, Gémesi Tímea, Molnár Tímea, Orosz Marianna.

30 éve, 1995-ben konfirmált Erdőhegyi Zoltán, Gönczy Emese, Horváth Géza, Horváth Hajnalka, Szalai Hajnalka, Müller Judit és Simon Andrea.

20 évvel ezelőtt, 2005-ben (lp: Ócsai Tibor) konfirmált Kondor Rita, Molnár Sándor, Pásztor Renáta, Szőke Mária.

10 éve konfirmált Bányai Barbara, Bányai Szimonetta, Santa Bernadett. Emellett felnőtt konfirmandusaink voltak: Bárdos Roland és ifj. Zsuráfszki Zoltán.

4. Szeptemberben induló alkalomsorozataink előkészületben vannak, azokról hamarosan részletesebb hírt adunk. Szeptemberrel újra indul a hittanoktatás, újra indulnak a gyermekistentiszteletek. Kérjük a gyülekezet tagjait, hogy egyéni csendességben, vagy az Imafonál órájában ezekért a szolgálatokért is könyörögjünk az Úr előtt! Az első alkalom, amivel a szeptembert kezdjük szerdán 6 órakor az imaóra. Tegyük Isten kezébe életünket és tőle kérjük az iránymutatást!

A martonvásári istentiszteleti felvételek [IDE KATTINTVA](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!